

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trelori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

La Nașterea Domnului.

Nr. 12349/1915.

IOAN,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania.

Iubitului cler și popor din arhidieceza noastră transilvană, dar și îndurare dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Isus Cristos.

Când ajunge omul creștin și cugetătoriu vre-o zi mare și însemnată, în bucuria sufletului său mai întâi mulțamește lui Dumnezeu pentru ajungerea acelei zile, apoi gândindu-se cearecă a afla cauzele și motivele, cari dau însemnatatea acelei zile.

Din darul lui Dumnezeu ajungând și noi iarăși ziua cea mare și însemnată a Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Cristos, pe care mulți dintre rudeniile, prietini și cunoștii noștri n'au ajuns-o, urmând unei mari dorinți a inimei mele am venit și astădată cu sufletul meu între voi, iubitorilor mei fii sufletești, nu numai să mă bucur și eu împreună cu voi, precum se bucură toți adevărații părinți cu fiii lor la asemenea zile mari, dar și pentru a vă aminti, pe scurt, unele cauze și motive, cari dau așa mare însemnatate Nașterii Domnului.

În cercetările mele prin sfințele scripturi, după acele cauze și motive, am aflat iubitorilor, că după ce prea bunul Dumnezeu a făcut lumea aceasta mare și frumoasă, cu toate bunurile ei, în urmă a mai făcut și pe om, ca cea mai aleasă ființă dintre toate făpturile sale, binecuvântându-l cu suflet nemuritoriu din suflarea sa cea dumnezească, cu minte înțelegătoare și cu voie slobodă, ca să stăpânească pământul cu toate bunurile lui, precum însuși zise: *creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul și a deveni bine și ferice.*

Durere însă, că omul curând după facerea lui a păcătuit greu înaintea lui Dumnezeu, păcat care întru atâta a întunecat mintea lui și întru atâta l-a înstrăinat de Dumnezeu, încât oamenii mai ales după înmulțirea lor, în lumea mare, nu mai cunoșteau pe adevăratul Dumnezeu, nici nu i-se mai închinau lui, ci la soare, lună și stele, și la alte făpturi ne-

însuflețite, prin cari toate și alte asemenea și-a pierdut fericirea cea dintâiu, mai atragându-și și osânda cea vecinică.

Văzând prea bunul Dumnezeu aceea soarte tristă și dureroasă a oamenilor, s'a îndurata o schimbă iarăși în bine și fericire. Și așa, când a sosit plinirea vremii, a trimis în lume chiar pe unul născut fiul său, Domnul nostru Iisus Cristos, întrupat dela Duhul sfânt și din pururea fecioara Maria făcându-să om, să învețe pe oameni cunoștința adevăratului Dumnezeu, să-i mântuie de osânda păcatului și a osândeii cei vecinice și să le deschidă iarăși calea la fericirea cea dintâiu, pentruca așa să devină iarăși fii și moștenitori ai darurilor lui Dumnezeu, precum ne spune aceasta și sfântul Apostol zicând: *de acum nu mai sunteți robi, ci fii și moștenitori ai darurilor lui Dumnezeu.*

Iată deci iubitorilor însemnatatea cea mare a Nașterii Domnului; iată pentru ce a strigat îngerul lui Dumnezeu către păstorii din jurul Vifleemului, unde s'a născut Domnul: *iată vestesc vouă bucurie mare, că s'a născut vouă astăzi mântuitoriu, Cristos Domnul.*

Iată pentru ce s'au bucurat de Nașterea Domnului nu numai oamenii pe pământ, dar și îngerii din ceriu, cântând: *mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace și între oameni bunăvoie.*

Iată pentru ce au alergat și craii dela răsărit cu daruri la închinăciunea Domnului. Iată de ce ne bucurăm și noi de Nașterea Domnului, tineri și bătrâni, bogați și săraci, fără osebire. Știu și simțesc și eu, că de astădată bucuria noastră de Nașterea Domnului este tare turburată, din cauza crâncenului războiu mondial, de aproape un an și jumătate deslănțuit și asupra noastră, și mă rog și eu lui Dumnezeu, din tot sufletul meu, pentru încetarea lui. Cunoșc și simțesc și eu jalea și durerea părinților, cari deplâng moartea fiilor lor pe câmpul de luptă. Cunoșc și durerea fiilor, cari deplâng moartea părinților lor pe același câmp de luptă, precum și jalea și durerea soțiilor, cari deplâng moartea soților lor; dar am tare convingere, că ace-

lași prea bun Dumnezeu, care pentru păcatele noastre ne-a certat cu acest războiu, iarăși va mângăia pe toți cei întristați, pe alte cărări ale sale, necuprinse de mintea noastră, mângăind pe părinții, cari deplâng moartea fiilor lor, că la timpul său iarăși îi vor vede, în fericirea cea vecinică, din cealaltă lume, iar pe cei rămași în viață, îi va binecuvânta cu alte mari daruri, neprevăzute de mintea noastră. De asemenea mai am și cea firmă convingere, că jertfele aduse de vitejii noștri ostași, pentru Tron și Patrie, vor fi deplin răsplătite și neamului nostru, încă și în lumea aceasta.

Dar apoi cea mai mare mângăiere o aflăm și în împrejurarea, că oricât de dureroase ar fi nefericirile războiului, ele tot nu pot paraliza bucuria de Nașterea Domnului, nu numai pentru că, pe când războiul se extinde numai asupra unei părți din lumea mare, pe atunci bucuria de Nașterea Domnului se extinde asupra întregii lumi creștinești, dar și pentru că, pe când durerile oamenilor, cauzate de războiu, sunt vremelnice și trecătoare, pe atunci darurile aduse lumii prin Nașterea Domnului sunt vecinice și netrecătoare.

Și într'adevăr, dacă vom considera, că Domnul ne-a mântuit de osânda cea vecinică, făcându-ne iarăși fii și moștenitori ai darurilor lui Dumnezeu, atunci cine s'ar mai îndoi, că bucuria de Nașterea Domnului n'ar fi mai presus de orice nefericiri vremelnice.

Pentruca însă cea bucurie să nu treacă deodată cu aceste sărbători, ci să ne însoțească în toate zilele vieții noastre și să paralizeze orice nefericire vremelnică și trecătoare, este neapărat de lipsă să cultivăm tot mai mult cea putere mare, sădită de însuși Dumnezeu în sufletul nostru, ce o numim sfânta credință în Dumnezeu prin care și stăm pururea în legătură cu El. Legătură, fără de care nu este nici bine nici fericire între oameni.

Iar pentru a înțelege și mai bine, iubitorilor, puterea cea mare a acelei sfinte credințe, nu vă voi aminti numai ceea ce ne spune sfânta scriptură, că și sfinții numai prin credință *au biruit împărății, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, și au întors taberile contrarilor în fugă, dar vă voi aminti ceea ce știți și voi, că tot cea sfântă*

credință întărește și însuflețește și pe iubitorii noștri ostași din războiu, să nu se înfricoșeze de bubuitul tunurilor și de șueratul gloanțelor, ci cu primejdia vieții să lupte vitejește contra dușmanului.

Acea sfântă credință mângăie și întărește pe soții, cari deplâng moartea soților lor, pe orfanii cari deplâng moartea părinților lor, pe bolnavii cari nu se pot tămădui de morbul lor prin nici o iscusință omenească. Și tot ea face pe omul sărac și lipsit să se simtă mai bine și mai fericit decât mulți bogați nemulțumiți cu soarta lor.

Deci dar ce v'ași putea recomanda mai cu folos și la aceasta ocaziune, decât să cultivați tot mai mult în sufletul vostru sfânta credință în Dumnezeu și în unul născut Fiul său, Domnul nostru Iisus Cristos, pentru a vă mângăia în durerile voastre, și a vă bucura în zile bune. Să aveți pururea în vedere ceea ce ne spune sfânta scriptură, că credința fără de fapte moartă este, și așa credința voastră să o arătați și prin fapte, căci scris este, *că credința fără de fapte moartă este.* Să o arătați prin cât mai regulata cercetare a bisericii, prin împărtășirea cu sfințele taine, cu buna creștere a fiilor voștri, cu miluirea săracilor, cu ajutorarea bisericilor și școalelor, și prin sprijinirea altor asemenea așezăminte de binefacere și prin ferirea de orice fapte rele, osândite și de Dumnezeu și de oameni.

Urmând așa, bucuria de Nașterea Domnului vă va însoți în toate zilele vieții voastre, căci aceea va delatură și va îndulci și nefericirile ce cumva ați întâmpina în această viață, iar după încheierea cursului acestei vieți vă veți învrednici și de fericirea cea vecinică.

Ceea ce dorindu-vă și eu din inimă, și poftindu-vă, ca aceste sfințe sărbători, precum și cele apropiate ale anului nou și ale botezului Domnului, să le petreceți în pace, sănătate și mulțumire, cu binecuvântare arhierască am rămas

Sibiiu, la sărbătorile Nașterii Domnului din 1915

Al vostru tuturor
de tot binele voitoriu:

Ioan Mețianu

Arhiepiscop și Mitropolit,

